

[Handelsministeren.]

Flere medlemmer af rådet tvivler på, at redegørelsens besparelsesmål er realistiske – ikke af tekniske grunde, da besparelserne hviler på traditionel teknologi, men fordi man tvivler på, at den nødvendige lovgivning er politisk gennemførlig.

Energirådet understreger i sin udtalelse, at energiplanen er en helhed, hvoraf man ikke kan tage et element ud uden at erstatte det med et andet. Udskydelse af beslutning om iværksættelse af væsentlige elementer i planen fører i løbet af få år til manglende sammenhæng, der truer en planmæssig tilrettelæggelse af energiforsyningen på længere sigt, fordi energiforsyningsvirksomhederne, forbrugerne og myndighederne i mellemtiden må træffe dispositioner, som vanskeligt og kun med betydelige omkostninger lader sig omgøre, og hvis konsekvenser kan blive uforenelige med planens målsætning.

Planens gennemførelse er således efter energirådets opfattelse afhængig af en konsekvent og samordnet revision, såfremt væsentlige elementer i den fremlagte plan viser sig ikke at kunne realiseres.

Også mange grupper og enkeltpersoner har kommenteret planen og har på egen hånd udarbejdet alternative energiplaner. Således har en forskergruppe sidste efterår fremlagt en skitse til en sådan alternativ plan. Jeg har bedt energirådet om en udtalelse om denne skitse. Uden at foregribe rådets kommende vurdering vil jeg gerne gøre opmærksom på, at regeringen finder det værdifuldt, at den omfattende debat om energiproblemer således skaber et aktivt engagement i befolkningen. Det er nødvendigt, at der i befolkningen er forståelse for energiproblemerne, deres betydning og det påkrævede i på dette område at søge langsigtede løsninger, som ikke vil kunne undgå at gribe ind i den enkeltes tilværelse. – Jeg betragter den alternative skitseplan snarere som et supplement til regeringens end som en selvstændig ny plan.

I arbejderbevægelsens beskæftigelsesplaner har foranstaltninger på det energipolitiske område haft en central placering. I løsningen af de alvorlige beskæftigelsesproblemer er en række af elementerne i energiplanen af væsentlig interesse, fordi der her er tale om en også for den enkelte meningsfyldt indsats af største samfundsmæssige betydning.

I energie debatten har kernekraftspørgsmålet

haft en central placering. Som jeg nærmere skal komme ind på i det følgende, lægger regeringen vægt på de udtalelser, der fra amerikansk side har været fremsat om vilje til at søge internationale og bilaterale løsninger på de problemer, der især knytter sig til opbevaring af radioaktive affaldsstoffer.

Regeringen har inden for en lang række områder gennemført et betydeligt udredningsarbejde omkring de forskellige energiforsyningsmuligheder.

Der kan være grund til særligt at nævne de forhandlinger, som har været ført mellem Danmark og Norge, om etableringen af et energi- og industripolitisk samarbejde. I slutningen af marts offentliggjordes således en foreløbig situationsrapport om samarbejds mulighederne på olie-, gas-, kul- og elektricitetsområdet. Jeg vil understrege, at regeringen lægger stor vægt på samarbejdet med Norge. Der er mellem den norske industriminister og mig enighed om en intensiv videreførelse af forhandlingerne.

Jeg skal herefter omtale den indsats, der hidtil er udøvet på forsyningsområdet, og redegøre for de planlagte nye foranstaltninger. Jeg finder det her rigtigst at begynde med den vigtigste energiforsyningskilde, kulbrintegruppen, dvs. olie og naturgas.

Midt i de vanskeligheder, de industrialiserede lande står over for, med sikring af langsigtede energiforsyninger og med en forstærket indsats omkring efterforskningen efter nye reserver, har det været et held, at Nordsøen har vist sig at indeholde betydelige olie- og gasforekomster. Reserverne er i forhold til de omkringliggende landes behov store, men set i forhold til den globale vækst i energiforbruget dækker Nordsøens reserver kun et par års vækst i dette forbrug.

På dansk område har vi indtil nu kun kendskab til begrænsede forekomster; men i de seneste år og især efter indgåelsen i 1976 af aftalen mellem A. P. Møller og handelsministeren er der gennemført en langt kraftigere efterforskningsindsats end hidtil, og der tegner sig dels muligheder for iværksættelse af en naturgasproduktion og indvindingsforanstaltninger fra kendte oliestrukturer, dels forhåbentlig perspektiver for påvisning af nye forekomster.

Fra myndighedernes side – først og fremmest handelsministeriet, energistyrelsen og Danmarks Geologiske Undersøgelse – følges udviklingen nøje, og tilsynet med borevirksomheden har gennem etableringen af et særligt